KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2848/98

af 22. december 1998

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 for så vidt angår præmieordningen, produktionskvoterne og den særstøtte, der ydes til producentsammenslutningerne, i tobakssektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for råtobak ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1636/98 ([2]), særlig artikel 7, artikel 9, stk. 5, artikel 11 og 14a, artikel 17, stk. 5, og artikel 27, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EF) nr. 1636/98 blev der gennemført en grundlæggende reform inden for tobakssektoren med henblik på at forbedre den økonomiske situation inden for denne sektor; reformen går ud på at graduere EF-støtten efter produktionens kvalitet, at smidiggøre og forenkle kvoteordningen, at skærpe kontrollen og at tage større hensyn til folkesundheden og miljøet;

der skal i forbindelse med denne reform vedtages gennemførelsesbestemmelser; som led i forenklingen af retsakterne på landbrugsområdet bør der vedtages en enkelt forordning i stedet for Kommissionens forordning (EØF) nr. 3478/92 ([3]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1578/98 ([4]), (EØF) nr. 84/93 ([5]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 621/96 ([6]), og (EF) nr. 1066/95 ([7]);

hvad betingelserne for anerkendelse af producentsammenslutninger angår, bør minimumsstørrelsen fastsættes som en procentdel, som de af kvotebeviserne omfattede mængder skal udgøre af den pågældende medlemsstats garantitærskel; i forbindelse med anerkendelsen af producentsammenslutninger bør medlemsstaterne også for deres område kunne foreskrive, at kvotebeviserne skal udgøre en større procentdel, og de bør kunne fastsætte minimumsbetingelser med hensyn til antallet af producenter;

det bør fastlægges, hvilke betingelser producentsammenslutningerne skal opfylde for at kunne anerkendes, så de kan modtage denne særstøtte;

af hensyn til markedsstrukturen bør det fastsættes, at en producent kun kan være medlem af en enkelt sammenslutning; der bør derfor som en overgangsforanstaltning åbnes mulighed for, at en producent, der er medlem af flere producentsammenslutninger, kan bringe sit medlemskab til ophør indtil den 31. januar 1999;

for bedre at opnå formålet med artikel 12 i forordning (EØF) nr. 2075/92 og navnlig for at undgå konkurrenceforvridning og kontrolproblemer bør det præciseres, at en producentsammenslutning ikke må foretage første forarbejdning;

for at sikre en vis ensartethed i de administrative procedurer bør der fastsættes visse regler for anmodning om, meddelelse af og tilbagekaldelse af anerkendelse samt for kontrollen med betingelserne herfor;

der bør indføres en ordning for godkendelse af forarbejdningsvirksomheder, der kan indgå dyrkningskontrakter; en sådan godkendelse bør tilbagekaldes, hvis reglerne ikke overholdes, og der bør fastsættes særlige betingelser for forarbejdning af tobak i en medlemsstat;

de produktionsområder, der for de enkelte sortsgrupper anerkendes med henblik på præmieydelse, bør fastlægges på grundlag af de traditionelle produktionsområder; da kommunerne i Frankrig er forholdsvis små, bør produktionsområderne her fastlægges på grundlag af kantoner i stedet for kommuner; medlemsstaterne bør dog bemyndiges til at begrænse produktionsområderne, navnlig med henblik på en forbedring af produktionens kvalitet;

de vigtigste af de oplysninger, dyrkningskontrakterne skal indeholde, bør nærmere fastlægges; kontrakterne bør kun gælde en enkelt høst, så der kan tages hensyn til den fremtidige markedsudvikling; der bør endvidere fastsættes frister for, hvornår kontrakterne skal være indgået og registreret, og disse frister bør ligge så tidligt, at der allerede fra høstårets begyndelse sikres producenterne en stabil afsætning af den kommende høst og forarbejdningsvirksomhederne en regelmæssig forsyning;

([1]) EFT L 215 af 30. 7. 1992, s. 70.
([2]) EFT L 210 af 20. 7. 1998, s. 23.
([3]) EFT L 351 af 2. 12. 1992, s. 17.
([4]) EFT L 206 af 23. 7. 1998, s. 19.
([5]) EFT L 12 af 20. 1. 1993, s. 5.
([6]) EFT L 89 af 10. 4. 1996, s. 8.
([7]) EFT L 108 af 13. 5. 1995, s. 5.

med henblik på en god forvaltning og kontrol bør det fastsættes, at de vigtigste oplysninger om de enkelte producenter også skal oplyses, når dyrkningskontrakten indgås med en producentsammenslutning;

det vil være hensigtsmæssigt at indføre en for medlemsstaterne frivillig auktionsordning for dyrkningskontrakterne, så de i kontrakterne aftalte priser bedre kommer til at afspejle markedsvilkårene;

det bør være en betingelse for præmieydelsen, at råtobakken er af sund og sædvanlig handelskvalitet samt fri for visse kendetegn, der hindrer normal afsætning;

præmien omfatter en fast del, en variabel del og en særstøtte, og det indbyrdes forhold mellem de forskellige dele af præmien kan variere afhængigt af sort og produktionsmedlemsstat; den faste del bør uanset kvaliteten udbetales for den mængde tobak i blade, som producenten leverer til den virksomhed, der foretager første forarbejdning, forudsat at de kvalitative minimumskrav er opfyldt; for at tilskynde til en bedre kvalitet og en forøgelse af EF-produktionens værdi bør den variable del af producentsammenslutningen udbetales til medlemmerne på grundlag af de markedspriser, der er opnået for de enkelte partier, som de individuelle medlemmer af sammenslutningen har leveret; for at ordningen kan blive effektiv, bør det variable beløb være nul for de partier, for hvilke den opnåede pris har ligget i intervallet mellem minimumsprisen for den pågældende sortsgruppe og et beløb svarende til denne minimumspris forhøjet med 50 %;

præmien bør justeres, hvis den leverede tobaks vandindhold afviger med indtil 4 % fra det vandindhold, som på grundlag af rimelige kvalitetskrav er fastsat for de enkelte sortsgrupper, og for at lette kontrollen ved leveringen bør omfanget og hyppigheden af prøveudtagningen og metoden for beregningen af den justerede vægt ud fra det konstaterede vandindhold fastlægges;

den periode, hvor tobakken kan leveres til forarbejdningsvirksomheden, bør begrænses for at undgå svigagtig overførsel fra en høst til den følgende under overholdelse af kravene for de forskellige sortsgrupper;

det bør fastsættes nærmere betingelser for, hvorledes præmien og opkøbsprisen udbetales, så svig forebygges; medlemsstaterne har derudover i henhold til artikel 17, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2075/92 pligt til at træffe de fornødne forvaltnings- og kontrolforanstaltninger;

præmien kan først udbetales, når der er foretaget kontrol af leveringerne, så det sikres, at disse faktisk har fundet sted, og at kvoteordningen er blevet overholdt; det bør dog fastsættes, at der til producenterne kan udbetales forskud på indtil 50 % af den præmie, der skal betales, hvis der stilles tilstrækkelig sikkerhed; for også at åbne mulighed for udbetaling af forskud til sammenslutninger, som ikke er i stand til at bære omkostningerne i forbindelse med sikkerhedsstillelse, bør særstøtten kunne anvendes til at dække sådanne omkostninger;

det følger af forordning (EØF) nr. 2075/92, at medlemsstaterne udbetaler præmien direkte til producenterne, og at disse kan overføre deres overskydende produktion til den følgende høst, dog højst 10 % af den kvote, de har fået tildelt;

ved artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2075/92 blev der indført en kvoteordning for de forskellige sortsgrupper af tobak; fristen for fordelingen af kvoterne bør ligge så tidligt, at producenterne i størst mulig udstrækning kan tage hensyn til oplysningerne herom ved tilrettelæggelsen af tobaksproduktionen;

ifølge artikel 9, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2075/92 skal produktionskvoterne fordeles på producenterne i forhold til den gennemsnitlige mængde, de har leveret i de tre år forud for den seneste høst, og denne fordeling skal være gældende i en treårig periode; tildelingen af en bestemt mængde, der giver ret til udbetaling af præmie for en given høst, indebærer ikke nogen ret til præmie i de følgende år;

der bør i hver medlemsstat oprettes en national reservebeholdning af kvoter for at gøre kvotefordelingen mere fleksibel og for at lette producenternes omstilling og omstruktureringen af landbrugsbedrifterne i medlemsstaterne; denne reservebeholdning bør tilvejebringes gennem en lineær reduktion af alle de kvoter, der tildeles producenterne, og ved at give medlemsstaterne mulighed for at foretage en lineær reduktion af de på produktionskvotebeviserne anførte mængder, der har været genstand for endelig afståelse, samt ved hjælp af de kvoter, der ikke er blevet udnyttet til indgåelse af dyrkningskontrakter, herunder også de på produktionskvotebeviserne anførte mængder, som har været genstand for midlertidig afståelse;

der må fastlægges en metode for beregning af kvoterne for de producenter, der lige er begyndt med tobaksdyrkning, eller som har forøget deres kvote;

der bør fastsættes bestemmelser, så der kan tages hensyn til, at tobak forarbejdes i en anden medlemsstat end produktionsmedlemsstaten; i så fald bør den pågældende mængde råtobak henregnes til den medlemsstat, hvor den er produceret, til fordel for producenterne i denne medlemsstat;

der bør udstedes produktionskvotebeviser til producenterne på grundlag af deres tobaksleverancer i referenceårene; medlemsstaterne bør kunne forøge de mængder, der skal tages i betragtning, for at tage hensyn til visse producenters særlige situation;

de tærskelmængder, der gælder for en høst, kan for visse sortsgruppers vedkommende være højere end de tærskelmængder, der var fastsat for den foregående høst, men lavere for andres vedkommende; de supplerende mængder bør fordeles mellem de pågældende producenter efter objektive kriterier og under hensyntagen til visse prioriteringer, som medlemsstaterne fastlægger på grundlag af deres særlige situation;

der bør gives mulighed for overdragelse og afståelse af produktionskvoter inden for en og samme sortsgruppe, det være sig for et år ad gangen eller endeligt, samt for at foretage en prioritering af producenterne, så det gøres nemmere at overdrage kvoter mellem producenter, der er medlemmer af en og samme producentsammenslutning; ved beregningen af den enkelte producents kvote bør der ikke tages hensyn til de mængder, der er leveret i forbindelse med årlige afståelser;

der bør, for så vidt angår minimumsmængder pr. produktionskvotebevis og forebyggelse af svig, tages hensyn til, at en produktionsenhed kan drives i fællesskab af en families medlemmer;

frivillig udveksling af produktionskvoter mellem producenter kan fremme en rationalisering af produktionen;

der bør fastsættes bestemmelser, der gør det muligt at løse eventuelle tvister ved at indbringe dem for et paritetisk organ;

der bør fastlægges et program for opkøb af kvoter med en tilsvarende reduktion af garantitærsklerne for derved at lette omstillingen for de individuelle producenter, der frivilligt beslutter sig for at ophøre med tobaksproduktion; det bør fastsættes, hvor store beløb de producenter, hvis kvoter opkøbes, opnår ret til, uden at dette dog er til hinder for eventuelle fremtidige ændringer; ved opkøb af de kvoter, der tilbydes under opkøbsprogrammet, bør der foretages en prioritering af producenterne, så produktionen i videst muligt omfang opretholdes inden for samme produktionsgren;

med henblik på korrekt forvaltning, større gennemsigtighed og bedre kontrol bør hver producent, der ikke er medlem af en producentsammenslutning, levere al tobak af en given sortsgruppe fra en og samme høst til én enkelt forarbejdningsvirksomhed, ligesom betalingerne til producentsammenslutningerne og udbetalingerne af opkøbsprisen til producenten fra virksomheden, som foretager første forarbejdning, udelukkende bør foretages ved bank- eller girooverførsel over en bestemt konto for betalinger til de individuelle producenter; desuden bør hver producents produktionskvote offentliggøres;

ifølge artikel 4a, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2075/92 ydes der til producentsammenslutningen en særstøtte, der ikke kan overstige 2 % af det samlede præmiebeløb, og denne maksimale procentsats bør opretholdes for at sikre en korrekt udførelse af de opgaver, der er overdraget til producentsammenslutningerne, herunder foranstaltninger til en bedre beskyttelse af miljøet;

ifølge artikel 17, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2075/92 skal medlemsstaterne træffe alle fornødne foranstaltninger for at sikre, at fællesskabsbestemmelserne for råtobak overholdes; det er imidlertid vigtigt, at kontrolforanstaltningerne opfylder visse krav, så der i vid udstrækning sikres en ensartet anvendelse i medlemsstaterne, som det er tilfældet med det integrerede system for forvaltning og kontrol, der er fastlagt ved Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 820/97 [2], og ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1678/98 [4];

i flere medlemsstater foretages kontrollen ikke på det sted, hvor tobakken forarbejdes, men på det sted, hvortil den leveres; denne form for kontrol betragtes ikke som tilstrækkelig; de steder, hvor tobakken skal leveres, og den kontrol, der skal foretages, bør fastlægges nærmere;

det bør kontrolleres effektivt, at bestemmelserne om EF-støtte overholdes; det bør derfor nærmere fastlægges, hvilke kriterier og hvilke praktiske fremgangsmåder der skal anvendes, når der foretages administrativ kontrol og kontrol på stedet; erfaringerne med kontrol på stedet viser, at minimumssatserne for kontrollen bør suppleres med risikoanalyser, og at det bør fastlægges, hvilke forhold der skal tages i betragtning;

ifølge artikel 5, litra a) og c), i forordning (EØF) nr. 2075/92 ydes præmien på betingelse af, at tobakken stammer fra et bestemt produktionsområde, og at den leveres i henhold til en dyrkningskontrakt; disse betingelser kan nemt omgås, hvis det ikke ved en kontrol efterprøves, at den i kontrakten angivne sort også virkelig dyrkes på de angivne arealer; der bør derfor fastlægges et minimumsniveau for den kontrol, medlemsstaterne skal foretage af dyrkningsarealerne, ligesom det bør fastsættes, hvilke følger eventuelle konstaterede overtrædelser vil få; for at forebygge falske erklæringer bør disse følger være tilstrækkeligt afskrækkende, samtidigt med at de bør være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet;

[1] EFT L 355 af 5. 12. 1992, s. 1.
[2] EFT L 117 af 7. 5. 1997, s. 1.
[3] EFT L 391 af 31. 12. 1992, s. 36.
[4] EFT L 212 af 30. 7. 1998, s. 23.

for at forebygge eventuel svig bør tobak i blade undergives kontrol fra det tidspunkt, hvor producenten leverer tobakken til den virksomhed, der foretager første forarbejdning; kontrollen bør vedvare, indtil enhver forarbejdning og behandling har fundet sted; det er også nødvendigt at kontrollere tobak i blade, der indføres fra tredjelande, og som undergår første forarbejdning og behandling i en virksomhed, hvor der forarbejdes tobak i blade af EF-oprindelse;

det bør fastsættes, at de oplysninger og dokumenter, som forarbejdningsvirksomhederne og producenterne ligger inde med, skal være tilgængelige og kunne benyttes i forbindelse med den kontrol, der skal gennemføres;

det bør fastlægges, hvilke følger eventuelle konstaterede overtrædelser vil få; for at forebygge enhver ulovlig anvendelse af EF-støtte bør disse følger bør være tilstrækkeligt afskrækkende, samtidigt med at de bør være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Tobak —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Definitioner

Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

— »levering«: enhver transaktion, der finder sted en og samme dag, og som består i, at en producent i henhold til en dyrkningskontrakt afleverer råtobak til en forarbejdningsvirksomhed

— »producentsammenslutning«: sammenslutning af producenter, der er anerkendt af medlemsstaten som omhandlet i artikel 4

— »midlertidig afståelse«: overførsel af mængder, der er anført på produktionskvotebeviser, for en periode, der højst kan være på et år, som ikke kan forlænges, og som ligger inden for den treårige periode for tildeling af kvoter

— »endelig afståelse«: overførsel af mængder, der er anført på produktionskvotebeviser, for en periode på over et år inden for den treårige periode for tildeling af kvoter

— »første køber«: den virksomhed, som foretager første forarbejdning, der som den første underskriver dyrkningskontrakten

— »parti«: en del af eller hele den produktion, som den enkelte producent har leveret, opdelt i en eller flere særskilte dele for hver kvalitet, uanset om de er faktisk adskilte, med nøje fastlagt vægt og vandindhold og nummereret på en sådan måde, at det er muligt at fastslå den betalte opkøbspris og den individuelle producent

— »kontrolattest«: dokument, der udstedes af kontrolorganet, og som bekræfter, at den virksomhed, der foretager første forarbejdning, har overtaget den pågældende mængde tobak, at leveringen af denne mængde er i overensstemmelse med producenternes kvotebeviser, og at leveringen har fundet sted under iagttagelse af de gældende bestemmelser.

AFSNIT II

Producentsammenslutninger

KAPITEL I

Anerkendelse

Artikel 2

1. Medlemsstaterne anerkender producentsammenslutningerne efter anmodning fra disse.

2. En producentsammenslutning må ikke foretage første forarbejdning af tobak.

3. En tobaksproducent må ikke være medlem af flere sammenslutninger.

Artikel 3

1. En producentsammenslutning skal opfylde følgende krav:

a) den skal være oprettet på medlemmernes initiativ

b) den skal være dannet for i fællesskab at tilpasse de producerende medlemmers produktion til markedsforholdene

c) den skal fastlægge og få medlemmerne til at anvende fælles bestemmelser om produktion og markedsføring, bl.a. vedrørende produktkvalitet og anvendelse af dyrkningsmetoder, og eventuelt foretage indkøb af frø, gødning og andre produktionsmidler

d) den skal være omfattet af en vedtægt vedrørende sammenslutningens virksomhed, og målsætningerne herfor må udelukkende vedrøre sektoren for råtobak; vedtægten skal i det mindste forpligte de producenter, der er medlemmer, til:

— at lade hele den del af produktionen, der er bestemt til afsætning, markedsføre af sammenslutningen

— at overholde de fælles produktionsbestemmelser

e) den skal råde over kvotebeviser, der udtrykt i tons mindst svarer til den i bilag I fastsatte procentsats af garantitærsklen for den medlemsstat, i hvilken sammenslutningen er etableret;

medlemsstaterne kan fastsætte en højere procentsats og fastsætte minimumskrav med hensyn til antallet af producenter

f) dens vedtægt skal indeholde bestemmelser, der sikrer, at de medlemmer af sammenslutningen, som ønsker at bringe deres medlemsskab til ophør, kan gøre dette:

— hvis de har været medlemmer af sammenslutningen i mindst et år efter dens anerkendelse, og

— hvis de senest den 31. oktober med virkning fra den følgende høst skriftligt giver sammenslutningen meddelelse herom; disse bestemmelser finder anvendelse, uden at dette i øvrigt indskrænker nationale love og administrative bestemmelser, som har til formål i særlige tilfælde at beskytte sammenslutninger mod de finansielle følger, som et medlems udtræden kunne få, eller at forhindre et medlems udtræden i løbet af et regnskabsår

g) den skal ved oprettelsen og i hele sin virksomhed udelukke enhver form for forskelsbehandling, der kan hæmme fællesmarkedets funktion og gennemførelsen af traktatens generelle målsætninger, herunder navnlig enhver forskelsbehandling på grund af nationalitet eller etableringssted:

— af producenter eller sammenslutninger, der ønsker at blive medlemmer, eller

— af deres økonomiske partnere

h) den skal have status som juridisk person eller have tilstrækkelig retsevne til ifølge den national lovgivning at kunne have rettigheder og forpligtelser

i) den skal føre et regnskab, der skal gøre det muligt for myndighederne at foretage en samlet kontrol af, hvordan sammenslutningen anvender særstøtten

j) den må ikke indtage en dominerende stilling i EF, medmindre dette er nødvendigt for at opfylde målsætningen i traktatens artikel 38

k) dens vedtægt skal desuden indeholde bestemmelser om, at medlemmerne har pligt til at overholde betingelserne i litra c) og d) senest fra det tidspunkt:

— hvor anerkendelsen får virkning, eller

— hvor de bliver medlem, hvis dette sker efter anerkendelsen.

2. Markedsføringen af sammenslutningens produktion, jf. stk. 1, litra d), skal mindst omfatte følgende:

— sammenslutningens indgåelse i eget navn og for egen regning af dyrkningskontrakter, der omfatter medlemmernes samlede produktion

— tilførsel af medlemmernes samlede produktion, forberedt efter fælles regler med henblik på levering til forarbejdningsvirksomhederne.

Artikel 4

1. Den medlemsstat, på hvis område en producentsammenslutning har sit vedtægtsmæssige hjemsted, har beføjelse til at anerkende producentsammenslutningen.

2. Medlemsstaten imødekommer eller afviser anmodningen om anerkendelse senest 60 dage efter datoen for dens indgivelse, afhængigt af om de i artikel 3 omhandlede betingelser er opfyldt.

3. Medlemsstaten fastsætter den dato, fra hvilken anerkendelsen får virkning. Denne dato kan ikke ligge forud for det tidspunkt, hvor sammenslutningens faktiske drift begyndes.

Artikel 5

1. Producentsammenslutningerne indgiver hvert år inden den 15. november ajourførte oplysninger vedrørende anerkendelsen og meddeler medlemsstaten eventuelle ændringer i forhold til den tidligere periode.

2. En producentsammenslutning, der opfylder betingelserne for anerkendelse den 15. november, vil kunne opretholde anerkendelsen for høsten det følgende år.

3. En producentsammenslutning, der ikke længere opfylder betingelserne for anerkendelse den 15. november, kan indtil udløbet af den frist, der i artikel 10, stk. 1, er fastsat for indgåelse af dyrkningskontrakter, indgive en anmodning om anerkendelse som nævnt i artikel 4 med henblik på at opretholde anerkendelsen for høsten samme år.

KAPITEL II

Tilbagekaldelse af anerkendelse

Artikel 6

1. Medlemsstaten tilbagekalder anerkendelsen af producentsammenslutningen

a) hvis særstøtten anvendes til andre formål end dem, der er foreskrevet i artikel 40, stk. 2

b) hvis betingelserne for anerkendelse ikke længere er opfyldt

c) hvis anerkendelsen beror på urigtige oplysninger

d) hvis sammenslutningen har opnået anerkendelsen på uretmæssig vis

e) hvis Kommissionen konstaterer, at traktatens artikel 85, stk. 1, finder anvendelse på aftaler, vedtagelser eller former for samordnet praksis

f) hvis de i artikel 51 omhandlede tilfælde forekommer.

2. Medlemsstaten tilbagekalder anerkendelsen med virkning fra den dato, hvor betingelserne for anerkendelse ikke længere er opfyldt, uden at dette dog indskrænker anvendelsen af artikel 5, stk. 2 og 3.

Den støtte, der er udbetalt efter den i første afsnit anførte dato, tilbagebetales med et rentetillæg, som beregnes fra udbetalingsdatoen til tilbagebetalingsdatoen. Der anvendes samme rentesats som den, der anvendes i henhold til nationale bestemmelser om lignende tilbagebetalinger.

3. Hvis anerkendelsen tilbagekaldes på grund af grove overtrædelser, tilbagebetales støtten med et tillæg på 30 %.

I så fald og i de i artikel 51 omhandlede tilfælde kan en ny anerkendelse tidligst meddeles 12 måneder efter tilbagekaldelsen.

4. Efter tilbagekaldelse af anerkendelsen skal producentsammenslutningen på ny indgive anmodning om anerkendelse.

AFSNIT III

Virksomhed, der foretager første forarbejdning

Artikel 7

1. Beføjelsen til at godkende, at en virksomhed, der foretager første forarbejdning, kan indgå dyrkningskontrakter, ligger hos den medlemsstat, på hvis område virksomheden, der foretager første forarbejdning, har sit hjemsted.

2. Under iagttagelse af artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2075/93 og andre af medlemsstaten fastlagte betingelser tager denne stilling til en godkendelsesansøgning inden for en frist på 60 dage fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse og fastsætter den dato, fra hvilken godkendelsen får virkning, hvis ansøgningen accepteres. Godkendelse af en virksomhed, som foretager første forarbejdning, kan ikke gives forud for datoen for ansøgningens indgivelse.

3. Fra det tidspunkt, hvor en eller flere af godkendelsesbetingelserne ikke længere er opfyldt, og i det i artikel 53 omhandlede tilfælde tilbagekalder medlemsstaten godkendelsen for den virksomhed, der foretager første forarbejdning, med virkning fra den følgende høst.

AFSNIT IV

Præmieordning

KAPITEL I

Produktionsområder

Artikel 8

De i artikel 5, litra a), i forordning (EØF) nr. 2075/92 omhandlede produktionsområder er for de enkelte sortsgrupper fastlagt i bilag II til nærværende forordning.

Medlemsstaterne kan, bl.a. ud fra kvalitetskriterier, fastlægge mindre produktionsområder. Et mindre produktionsområde må ikke omfatte et areal, der er større end en kommune, eller for Frankrigs vedkommende en kanton.

KAPITEL II

Dyrkningskontrakt

Artikel 9

1. Den dyrkningskontrakt, der er omhandlet i artikel 5, litra c), i forordning (EØF) nr. 2075/92, indgås mellem en virksomhed, der foretager første forarbejdning af tobak, på den ene side og en producentsammenslutning eller en individuel producent, der ikke er medlem af en sammenslutning, på den anden.

2. Dyrkningskontrakten indgås for en enkelt sortsgruppe. Den forpligter den virksomhed, som foretager første forarbejdning, til at overtage den mængde tobak i blade, der er fastsat i kontrakten, og den individuelle producent, der ikke er medlem af en sammenslutning, eller producentsammenslutningen til at levere forarbejdningsvirksomheden denne mængde, dog højst den faktiske produktion.

3. Dyrkningskontrakten skal mindst indeholde følgende oplysninger:

a) kontraktens parter

b) henvisning til producentens kvotebevis

c) den sortsgruppe, som kontrakten vedrører, og i givet fald tobakssorten

d) den maksimumsmængde, der kan leveres

e) det nøjagtige sted, hvor tobakken produceres (produktionsområde som nævnt i artikel 8, provins, kommune, identifikation af marken på grundlag af det integrerede kontrolsystem, der er nævnt i artikel 43)

f) den pågældende marks areal, med undtagelse af arbejdsveje og hegn

g) opkøbsprisen for de forskellige kvaliteter uden præmiebeløb, eventuelle tjenesteydelser og afgifter

h) de aftalte minimumskrav for de enkelte kvaliteter, som der mindst skal være tre af, samt tilsagn fra producenten om, at han vil levere forarbejdningsvirksomheden råtobak, der mindst er af en sådan kvalitet

i) tilsagn fra den virksomhed, der foretager første forarbejdning, om, at den vil udbetale producenten den opkøbspris, der svarer til den konstaterede kvalitet

j) fristen for betaling af opkøbsprisen; fristen kan højst være 30 dage at regne fra afslutningen af hver levering

k) en bestemmelse om bud på kontrakter, hvis medlemsstaten beslutter at anvende artikel 12.

Hvis en medlemsstat i henhold til artikel 6, stk. 4, andet led, i forordning (EØF) nr. 2075/92 har besluttet at udbetale præmier til producenterne gennem den virksomhed, der foretager første forarbejdning, skal dyrkningskontrakten også omfatte et tilsagn fra forarbejdningsvirksomheden om, at den ud over prisen vil betale producenten et beløb svarende til præmien for den faktisk leverede mængde, der er omfattet af kontrakten.

4. Kontrakten kan kun gælde en enkelt høst.

5. I henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2075/92 kan parter, der har indgået en dyrkningskontrakt, ved et skriftligt tillæg forhøje de oprindelige mængder i kontrakten, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) tillægget vedrører producentens overskudsproduktion for hver sortsgruppe på de steder og for den høst, der er omfattet af kontrakten, dog højst 10 % af den kvote, der er tildelt producenten for den pågældende høst

b) tillægget forelægges myndighederne til registrering senest ti dage efter den dato, der er nævnt i artikel 16, stk. 1, i denne forordning.

Myndigheden registrerer det i første afsnit omhandlede tillæg efter at have kontrolleret, at producenten ikke har fået overført sin overskudsproduktion fra den foregående høst.

Artikel 10

1. Dyrkningskontrakterne skal, medmindre der foreligger force majeure, være indgået senest den 30. maj i året for den pågældende høst.

2. Medmindre der er tale om force majeure, skal dyrkningskontrakterne indgives til registrering ved det kompetente organ senest ti dage efter udløbet af fristen for indgåelse af kontrakter.

3. Hvis den i stk. 1 fastsatte frist for underskrivelse af kontrakten eller den i stk. 2 fastsatte frist for indgivelse af kontrakten overskrides med højst 15 dage, reduceres præmien med 20 %.

4. Det kompetente organ er organet i den medlemsstat, hvor tobakken forarbejdes. Finder forarbejdningen sted i en anden medlemsstat end den, hvor tobakken er dyrket, sender det kompetente organ i forarbejdningsmedlemsstaten straks en kopi af den registrerede kontrakt til det kompetente organ i produktionsmedlemsstaten. Hvis dette organ ikke selv foretager kontrollen af præmieordningen, sender det en kopi af de registrerede kontrakter til kontroltjenesten.

Artikel 11

Hvis dyrkningskontrakten er indgået mellem en forarbejdningsvirksomhed og en producentsammenslutning, skal kontrakten ledsages af en liste med navnene på producenterne og oplysning om de enkeltes arealer, jf. artikel 9, stk. 3, litra e) og f), samt en oversigt over deres kvoter.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne beslutter inden den 31. januar i året for høsten, om de vil anvende en auktionsordning for dyrkningskontrakter, som skal omfatte alle de kontrakter, der indgås på deres område.

2. Auktionsordningen for dyrkningskontrakter indebærer, at der i den i artikel 9, stk. 1, omhandlede dyrkningskontrakt skal indsættes en bestemmelse, som giver producenten mulighed for inden 20 dage før datoen for tobaksleverancernes påbegyndelse at udskifte den første køber med en anden virksomhed, der foretager første forarbejdning.

Udskiftningen kan finde sted, hvis der er afgivet et eller flere bindende bud fra en virksomhed, der foretager første forarbejdning, og som erklærer sig rede til at overtage den pågældende kontrakt i sin helhed. De nye priser skal uden præmiebeløb, eventuelle tjenesteydelser og afgifter være mindst 10 % højere end de i kontrakten anførte priser.

3. En producent, der har modtaget bindende bud, giver ved anbefalet brev den første køber meddelelse om de nye priser uden præmiebeløb, eventuelle tjenesteydelser og afgifter.

4. Den første køber udskiftes ikke i kontrakten, hvis han inden syv dage efter modtagelsen af den i stk. 3 omhandlede meddelelse giver producenten tilsagn om at acceptere de nye priser, der følger af de afgivne bud. Hvis de nye priser ikke accepteres, eller hvis der ikke afgives svar inden for den fastsatte frist, udskiftes den første køber i kontrakten med den virksomhed, der foretager første forarbejdning, og som har givet producenten det højeste bindende bud.

5. Producenten giver inden datoen for tobaksleverancernes påbegyndelse den første køber og medlemsstaten underretning om udskiftningen ved at sende sidstnævnte en ajourført kopi af den oprindelige kontrakt, underskrevet af de pågældende parter.

6. Hvis tobak, der produceres i en medlemsstat, skal forarbejdes i en anden medlemsstat, anvendes auktionsordningen for kontrakter efter de bestemmelser, der er vedtaget af den medlemsstat, hvor produktionen finder sted.

KAPITEL III

Mindstekrav til kvalitet

Artikel 13

Den tobak, der leveres til forarbejdningsvirksomhederne, skal være af sund og sædvanlig handelskvalitet og fri for de i bilag III opregnede kendetegn. Kontraktens parter kan aftale strengere kvalitetskrav.

Artikel 14

Medlemsstaterne kan fastsætte, at tvister om kvaliteten af den tobak, der leveres til den virksomhed, som foretager første forarbejdning, skal forelægges et voldgiftsorgan. Medlemsstaterne fastsætter reglerne for sådanne organers sammensætning og sagsbehandling; der skal i sådanne organer være en eller flere repræsentanter for producenter og samme antal repræsentanter for forarbejdningsvirksomheder.

KAPITEL IV

Udbetaling af præmier og forskud

Artikel 15

1. De nærmere regler om opdelingen af den præmie, der er omhandlet i artikel 4a, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2075/92, om minimumsforholdet mellem den variable del og præmien samt om beregningen af den variable del af præmien er fastsat i bilag V til nærværende forordning. Medlemsstaterne kan øge forholdet mellem den variable del og præmien indtil højst 45 %.

2. Størrelsen af den faste del af præmien, der skal betales enten til producentsammenslutningen, som videregiver beløbet i sin helhed til de enkelte medlemmer af sammenslutningen, eller direkte til de enkelte producenter, der ikke er medlemmer af en sammenslutning, og af de mængder, som skal afskrives på de pågældendes produktionskvotebeviser, beregnes på grundlag af vægten af den tobak i blade af den pågældende sortsgruppe, der er af den pågældende kvalitet og opfylder mindstekravene til kvalitet, og som overtages af forarbejdningsvirksomheden.

Hvis vandindholdet er større eller mindre end det indhold, der i bilag IV er fastsat for den pågældende sort, justeres vægten dog tilsvarende for hvert point afvigelse, dog højst for indtil 4 % vandindhold.

3. Metoderne til bestemmelse af vandindhold, omfanget og hyppigheden af prøveudtagninger og metoden for beregning af den justerede vægt er fastsat i bilag VI.

4. Størrelsen af den variable del af præmien, der skal betales til producentsammenslutningen, som videregiver beløbet i sin helhed til de enkelte medlemmer af sammenslutningen, beregnes for de enkelte leverede partier i forhold til den opkøbspris, der er betalt for partiet af den virksomhed, som foretager første forarbejdning.

Artikel 16

1. Medmindre der er tale om force majeure, skal producenten levere sin samlede produktion til virksomheden, der foretager første forarbejdning, senest den 30. april i året efter det år, høsten har fundet sted, for så vidt angår sortsgruppe VI, VII og VIII, og senest den 15. april i året efter det år, høsten har fundet sted, for så vidt angår de øvrige sortsgrupper, idet retten til præmie ellers fortabes.

Levering skal ske enten direkte på selve det sted, hvor tobakken vil blive forarbejdet, eller, hvis medlemsstaten tillader det, til et godkendt opkøbscenter. Kontrolorganet godkender sådanne opkøbscentre, der skal råde over anlæg og instrumenter til vejning og bestemmelse af vandindholdet samt egnede lokaler.

2. Hver producent meddeler senest den 10. maj for sortsgruppe VI, VII og VIII og senest den 25. april for de øvrige sortsgrupper skriftligt kontrolorganet, hvilke mængder tobak i blade der ikke senest på den i stk. 1 fastsatte dato er leveret til en virksomhed, der foretager første forarbejdning, samt hvor denne tobak er oplagret. Organet træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at tobak, der ikke senest på den i stk. 1 fastsatte dato er leveret til en virksomhed, der foretager første forarbejdning, ikke angives at være fra den følgende høst.

Artikel 17

En producent, der ikke er medlem af en producentsammenslutning, må kun levere tobak af en given sortsgruppe fra en bestemt høst til en enkelt forarbejdningsvirksomhed.

Artikel 18

1. På grundlag af en kontrolattest, der udstedes af kontrolorganet, og som attesterer leveringen af tobakken, og af et bevis for betaling af den opkøbspris, der er omhandlet i denne forordnings artikel 9, stk. 3, litra i), udbetaler medlemsstatens organ:

— den faste del af præmien til producentsammenslutningen og til de individuelle producenter, der ikke er medlemmer af en sammenslutning

— den variable del af præmien og særstøtten til producentsammenslutningen.

2. Den faste del af præmien og særstøtten skal udbetales af medlemsstaten til producenten inden for en frist på 30 dage fra datoen for forelæggelsen af de i stk. 1 foreskrevne dokumenter.

Den variable del af præmien skal udbetales til producentsammenslutningen inden for en frist på 30 dage fra datoen for forelæggelsen af de i stk. 1 foreskrevne dokumenter og af en erklæring fra den pågældende sammenslutning, ved hvilken det for hver sortsgruppe bekræftes, at leverancerne er afsluttet.

3. Producentsammenslutningen udbetaler ved bank- eller girooverførsel den faste og den variable del af præmien til de producenter, der er medlemmer af sammenslutningen, inden for en frist på 30 dage fra datoen for modtagelsen af det pågældende beløb.

4. Udbetalingen til producentsammenslutningerne af de beløb, der er omhandlet i stk. 1 og 2, og til producenterne af opkøbsprisen fra en virksomhed, som foretager første forarbejdning, må kun ske ved bank- eller girooverførsel via en bestemt konto, der for den pågældende producentsammenslutning skal være bestemt for betalinger til de enkelte medlemmer af sammenslutningen.

5. Uanset stk. 1 kræves der ikke noget bevis for udbetalingen af den opkøbspris, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, litra i), hvis det godtgøres, at der over for den virksomhed, som foretager første forarbejdning, og som har underskrevet kontrakten, er indledt konkursbehandling, afsagt konkursdekret eller iværksat en lignende procedure.

Artikel 19

1. Medlemsstaterne anvender en ordning med præmieforskud til producenterne, jf. stk. 2-8.

2. Forskud som omhandlet i stk. 1 udbetales, når producenten ansøger herom, på grundlag af et bevis for ret til forskud, der udstedes af kontrolorganet.

3. Nedennævnte dokumenter skal vedlægges ansøgningen om præmieforskud, medmindre medlemsstaten fastsætter andet, fordi den allerede ligger inde med nogle af oplysningerne:

a) en kopi af den dyrkningskontrakt, som producenten har indgået, og som er udstedt i hans navn

b) en kopi af det kvotebevis, der er udstedt til producenten, og som er omfattet af dyrkningskontrakten

c) en skriftlig erklæring fra den pågældende producent om, hvilke tobaksmængder han kan levere i forbindelse med den igangværende høst.

4. Det i stk. 2 omhandlede bevis udstedes af kontrolorganerne efter kontrol af de i stk. 3 omhandlede dokumenter og rigtigheden af producentens skriftlige erklæring.

5. Forskuddet, der højst må svare til 50 % af præmien, udbetales til producenten på betingelse af, at der stilles en sikkerhed svarende til forskudsbeløbet forhøjet med 15 %.

Forskuddet udbetales fra den 16. oktober i høståret og skal udbetales senest 30 dage efter forelæggelsen af den i stk. 2 omhandlede ansøgning og af bevis for, at sikkerheden er stillet, undtagen hvis ansøgningen indgives inden den 16. september, idet fristen i så fald er på 60 dage.

6. Hvis forskuddet udbetales til en producentsammenslutning, og det ikke senest 30 dage efter modtagelsen er udbetalt til de præmieberettigede medlemmer eller tilbagebetalt til medlemsstaten, opkræves der rente af det ikke-udbetalte beløb med en sats, der fastsættes af medlemsstaten. Renten beregnes fra datoen for modtagelsen af forskuddet og opføres som indtægt for EUGFL.

7. Det udbetalte forskud fratrækkes i det præmiebeløb, der skal betales ifølge artikel 18, stk. 1, fra den første levering.

Den stillede sikkerhed eller en del heraf kan frigives mod forelæggelse af kontrolattesten for den pågældende mængde tobak og af bevis for udbetaling til de berettigede producenter af et beløb svarende til præmien. Medlemsstaterne fastlægger de øvrige betingelser, herunder bl.a. perioderne for levering af tobak og de minimumsmængder, der kræves for udstedelse af kontrolattest. 50 % af den stillede sikkerhed frigives, når man er nået op på 50 % af den præmie, der skal udbetales.

Producentens sikkerhed frigives, når hele forskuddet er fratrukket det præmiebeløb, der skal udbetales.

8. Har en producent ikke inden for den i artikel 16, stk. 1, fastsatte frist foretaget leveringer, der gør det muligt helt at fradrage hele det udbetalte forskud i det præmiebeløb, der skal udbetales, inddrages producentens sikkerhed for det forskudsbeløb, der ikke er tilbagebetalt, medmindre der foreligger force majeure.

9. Medlemsstaterne fastlægges yderligere betingelser for ydelse af forskud, herunder fristen for indgivelse af ansøgninger. En producent kan ikke indgive forskudsansøgninger, efter at han har påbegyndt sine leveringer.

Artikel 20

1. For 1999- og 2000-høsten kan medlemsstaterne udbetale præmierne til producenterne via de virksomheder, som foretager første forarbejdning. I så fald skal medlemsstatens organ på grundlag af kontrolattesten og et bevis for udbetaling af den opkøbspris, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, litra i), til forarbejdningsvirksomheden udbetale:

— den faste del af præmien for producentsammenslutningerne og de individuelle producenter, der ikke er medlemmer af en sammenslutning

— den variable del af præmien og særstøtten til producentsammenslutningerne.

2. Medlemsstaten udbetaler præmien til den virksomhed, der foretager første forarbejdning, inden for følgende frister:

a) 30 dage efter forelæggelsen af de dokumenter, der er omhandlet i stk. 1, den faste del af præmien og særstøtten

b) 30 dage efter forelæggelsen af en erklæring fra den pågældende producentsammenslutning og af de dokumenter, der er omhandlet i stk. 1, den variable del af præmien.

3. Den virksomhed, som foretager første forarbejdning, udbetaler den faste del af præmien og i givet fald den variable del af præmien og særstøtten til den pågældende producent senest ti dage efter modtagelsen af de pågældende beløb.

4. Udbetalingen af de i stk. 1 omhandlede beløb må kun ske ved bank- eller girooverførsel via en bestemt konto, der for producentsammenslutningernes vedkommende skal være bestemt for betalinger til de enkelte medlemmer af sammenslutningen.

Artikel 21

1. Præmierne eller forskuddet herpå udbetales af den medlemsstat, hvor tobakken er produceret. De udbetales til producenten i valutaen i den medlemsstat, hvor tobakken er produceret.

2. Hvis tobakken forarbejdes i en anden medlemsstat end den, hvor den er produceret, fremsender forarbejdningsmedlemsstaten efter kontrol alle de oplysninger, der er nødvendige for, at produktionsmedlemsstaten kan foretage præmieudbetalingen eller frigive sikkerheden.

AFSNIT V

Produktionskvoteordning

KAPITEL I

Fordeling af kvoter

Artikel 22

1. Inden for rammerne af de garantitærskler, der er fastlagt i henhold til artikel 9, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2075/92, fordeler medlemsstaterne produktionskvoterne for hver sortsgruppe for tre på hinanden følgende høstår mellem de individuelle producenter, der ikke er medlemmer af en sammenslutning, og producentsammenslutningerne i forhold til gennemsnittet af de mængder, der er leveret til forarbejdning af de enkelte individuelle producenter og producentsammenslutninger i de tre år, der går forud for året for den seneste høst.

2. Medlemsstaterne kan vælge enten direkte at fordele produktionskvoterne mellem de individuelle producenter, der ikke er medlemmer af en sammenslutning, og producentsammenslutningerne, eller at kræve, at de enkelte individuelle producenter, der ikke er medlemmer af en sammenslutning, og producentsammenslutningerne skal indsende en ansøgning for at opnå en produktionskvote.

3. Medlemsstaterne udsteder senest den 31. januar i året for den pågældende høst kvotebeviserne til de individuelle producenter, der ikke er medlemmer af en sammenslutning, og til producentsammenslutningerne.

Artikel 23

Tildelingen af en produktionskvote foregriber ikke tildelingen af kvoter for de følgende år.

Artikel 24

1. Hver producents kvote er lig med den procentdel, som hans gennemsnitsmængde udgør i forhold til summen af de gennemsnitsmængder, der er beregnet efter artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2075/92 og artikel 22 og 25 i nærværende forordning, en procentdel, der anvendes på medlemsstatens specifikke garantitærskel for den pågældende sortsgruppe.

2. For producentsammenslutningernes vedkommende bevarer enhver producent, der er medlem af en sammenslutning, ved udtræden heraf retten til sin egen kvote, som beregnes ved den i stk. 1 anførte metode.

3. For producenter, der lige er begyndt med tobaksdyrkning, eller som har forøget deres kvote i medfør af artikel 29, stk. 3, beregnes produktionskvoterne på følgende måde:

— for de høstår, der følger efter fordelingen i henhold til artikel 29, stk. 3, men ligger forud for den efterfølgende fordeling af treårige produktionskvoter, forbliver de nye kvoter uændrede

— ved kvotetildelingen får producenten en produktionskvote i overensstemmelse med stk. 1.

4. Producenter, der har forøget deres kvote som følge af en midlertidig afståelse, får ved kvotetildelingen en produktionskvote i forhold til de gennemsnitsmængder, der er leveret, idet de af afståelsen omfattede produktionskvoter ikke medregnes.

5. Producenter, der har forøget deres kvote som følge af en endelig afståelse, får ved kvotetildelingen en produktionskvote i forhold til de gennemsnitsmængder, der er leveret, idet de af afståelsen omfattede produktionskvoter medregnes.

6. Producentens procentdel udtrykkes med mindst fire decimaler. Kvoterne fastsættes i kilogram.

Artikel 25

1. Ved beregningen af den gennemsnitsmængde, der er leveret til forarbejdning, anses al tobak fra en given høst for leveret i kalenderåret for den pågældende høst. De mængder, der er leveret til forarbejdning i medfør af artikel 9, stk. 5, anses dog for leveret i det år, hvor der blev udbetalt præmie for dem. Der tages kun hensyn til den faktisk leverede tobak, der har givet ret til præmie.

2. De mængder tobak, der er leveret af producenter etableret uden for de produktionsområder, som er anerkendt efter artikel 5, litra a), i forordning (EØF) nr. 2075/92, indgår ikke i den i stk. 1 omhandlede beregning.

Artikel 26

1. Hvis tobak, der er produceret i en medlemsstat, er blevet forarbejdet i en anden medlemsstat, fordeles kvoterne efter stk. 2, 3 og 4.

2. Forarbejdningsmedlemsstaten giver for hver producent og hver sortsgruppe den pågældende produktionsmedlemsstat meddelelse om de mængder råtobak, der fra produktionsmedlemsstaten er leveret til forarbejdning i de referenceår, der skal anvendes til beregning af produktionskvoterne, jf. artikel 9, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2075/92.

3. Meddelelsen gives senest den 15. november i året forud for den pågældende høst.

4. Produktionsmedlemsstaten tildeler den mængde, der svarer til dens specifikke garantitærskel, til de producenter, der har leveret tobak til forarbejdningsvirksomheder i en anden medlemsstat i de i stk. 2 omhandlede referenceår.

Ved tildelingen af produktionskvoter ligestilles de producenter, der i referenceårene har leveret tobak til forarbejdningsvirksomheder i en anden medlemsstat, med de producenter, der har leveret deres produktion til en virksomhed i deres egen medlemsstat.

KAPITEL II

Kvotebeviser

Artikel 27

1. For hver sortsgruppe udsteder medlemsstaten inden for garantitærsklerne produktionskvotebeviser til producenterne i de produktionsområder, der er anerkendt efter artikel 5, litra a), i forordning (EØF) nr. 2075/92.

Produktionskvotebeviserne skal bl.a. indeholde angivelse af den berettigede, af sortsgruppen og af de mængder, som de gælder for.

2. Medlemsstaterne fastlægger proceduren for produktionskvotebevisernes udstedelse og foranstaltninger til forebyggelse af svig, jf. artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2075/92.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte minimumsmængder for udstedelse af produktionskvotebeviser. Disse mængder kan højst være på 500 kg.

4. Hvis en producent godtgør, at hans produktion i et år, der indgår i hans referenceperiode, har været unormalt lav på grund af usædvanlige forhold, fastlægger medlemsstaten efter ansøgning fra den pågældende den mængde, der for den pågældende høst skal lægges til grund ved udstedelsen af hans kvotebevis; denne mængde kan ikke være større end de mængder, der er anført i de kvotebeviser, der blev tildelt producenten for den pågældende høst.

KAPITEL III

Ændring af garantitærskel

Artikel 28

1. Hvis den garantitærskel, der for en høst og for en medlemsstat er fastsat for en sortsgruppe, er større end den garantitærskel, der fastsattes for den foregående høst, fordeles den overskydende mængde efter objektive og relevante kriterier, som medlemsstaten nærmere skal fastsætte og offentliggøre.

Medlemsstaterne kan bl.a. fastsætte, at de yderligere mængder i første række tildeles producenter:

a) der får nedsat mængderne i deres kvotebeviser i forhold til den foregående høst, for så vidt angår en anden sortsgruppe

b) der kan opnå en betydelig rationalisering af deres produktion af tobak af den pågældende sortsgruppe ved hjælp af en yderligere mængde.

2. Hvis den garantitærskel, der for en høst og for en medlemsstat er fastsat for en sortsgruppe, er mindre end den fastsatte garantitærskel for den foregående høst, fordeles reduktionen mellem producenterne i forhold til den gennemsnitlige mængde, som den enkelte producent har leveret til forarbejdning i de tre år forud for året for den seneste høst, uden at dette dog udelukker anvendelse af det program for opkøb af kvoter, der er omhandlet i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 2075/92.

KAPITEL IV

National reserve

Artikel 29

1. For at lette producenternes omstilling og omstruktureringen af landbrugsbedrifterne opretter medlemsstaterne for hver høst en national reserve af kvoter pr. sortsgruppe.

2. Denne reserve tilføres kvoter, som frigøres ved en lineær reduktion af samtlige de kvoter, der er tildelt individuelle producenter og producentsammenslutninger, idet medlemsstaten fastsætter reduktionen til mellem 0,5 % og 2 % af den årligt fastsatte garantitærskel for den pågældende sortsgruppe.

Desuden kan medlemsstaten benytte følgende fremgangsmåder:

— en af medlemsstaten fastsat lineær reduktion, der dog højst kan være på 2 %, af de anførte mængder på produktionskvotebeviser, der er blevet endeligt afstået, og/eller

— de produktionskvoter, der ikke er blevet udnyttet til indgåelse af dyrkningskontrakter ved udløbet af fristen for indgåelse heraf.

3. Den nationale reserve fordeles under iagttagelse af dette afsnits kapitel I og af de anerkendte produktionsområder, jf. artikel 5, litra a), i forordning (EØF) nr. 2075/92, mellem producenter og andre, der ønsker at blive producenter, idet fordelingen foretages på grundlag af objektive kriterier, som fastlægges af den enkelte medlemsstat.

KAPITEL V

Overdragelse og afståelse af kvoter

Artikel 30

Kvoterne kan overdrages, eller afstås midlertidigt eller endeligt.

Artikel 31

1. Hvis en bedrift med tobaksproduktion overdrages til tredjemand, uanset på hvilken måde, opnår den nye bruger fra overdragelsestidspunktet ret til produktionskvotebevis for hele referenceperioden, medmindre andet aftales.

2. Hvis kun en del af en bedrift med tobaksproduktion overdrages til tredjemand, opnår den nye bruger ret til produktionskvotebevis i forhold til de erhvervede landbrugsarealer. Parterne kan dog aftale, at den tidligere eller den nye berettigede får alle rettigheder.

3. Kvoterettigheder, som er opnået af en producent, der lejer de dyrkede arealer, forbliver hos denne, når lejemålet bringes til ophør, jf. dog stk. 1.

4. Hvis flere medlemmer af en familie i fællesskab driver eller har drevet en bedrift med tobaksproduktion, skal de ansøge om, at der udstedes et enkelt produktionskvotebevis på grundlag af de samlede mængder, som de har ret til.

Artikel 32

1. Med tilladelse fra den pågældende medlemsstat kan producenterne indbyrdes bytte deres rettigheder vedrørende produktionskvotebevis for en sortsgruppe med rettigheder vedrørende en anden sortsgruppe.

2. Bytte af rettigheder vedrørende produktionskvotebeviser efter stk. 1 betragtes som endelig afståelse mellem de pågældende producenter af de referencemængder, der dannede grundlag for udstedelsen af produktionskvotebeviserne.

Artikel 33

1. Inden for en og samme medlemsstat kan en individuel producent midlertidigt eller endeligt afstå alle eller en del af de mængder, der er anført på de produktionskvotebeviser, han er blevet tildelt, til en anden individuel producent, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) det pågældende kvotebevis må endnu ikke være omfattet af en dyrkningskontrakt

b) modtageren af de mængder, der afstås, skal allerede i forvejen råde over en produktionskvote for den pågældende sortsgruppe

c) de pågældende parter skal have indgået en skriftlig aftale om afståelsen, og denne aftale skal indeholde en henvisning til det produktionskvotebevis, for hvilket de anførte mængder eller en del heraf afstås

d) den i litra c) omhandlede aftale skal være forelagt den myndighederne til registrering senest 30 dage efter den i artikel 22, stk. 3, nævnte dato

e) det originale produktionskvotebevis, for hvilket de anførte mængder eller en del heraf afstås, tilbageleveres til myndighederne samtidigt med, at afståelsesaftalen forelægges

f) hvis den, der afstår sit kvotebevis, er medlem af en producentsammenslutning, skal afståelsen forelægges sammenslutningen til godkendelse, såfremt modtageren ikke er medlem af samme producentsammenslutning; producentsammenslutningen skal give sin godkendelse, hvis ingen af dens medlemmer tilkendegiver, at de ønsker at overtage de af afståelsen omfattede mængder på de tilbudte vilkår; hvis afståelsen finder sted mellem to medlemmer af samme producentsammenslutning, skal sammenslutningen være underrettet om afståelsen

g) endelig afståelse kan udelukkende foretages af en producent, der forelægger bevis for, at der i de seneste tre år er indgået dyrkningskontrakter for de kvoter, som afståelsen omfatter.

2. Medlemsstatens myndigheder registrerer den i stk. 1, litra c), omhandlede aftale senest 20 dage efter forelæggelsen og efter at have kontrolleret, at betingelserne i stk. 1, litra a), b), d), e), f) og g), er opfyldt. Samme dato udsteder medlemsstatens myndighed:

— til modtageren af de afståede mængder et supplerende produktionskvotebevis svarende til de produktionskvotemængder, der er afstået

— til den producent, der kun har afstået en del af de mængder, som hans kvotebevis omfatter, et erstatningsproduktionskvotebevis for de mængder, der ikke er afstået.

3. Afståelser af produktionskvoter som omhandlet i stk. 1 kan ikke vedrøre mængder på under 100 kg.

KAPITEL VI

Opkøb af kvoter

Artikel 34

1. I henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2075/92 indføres et program for opkøb af kvoter med en tilsvarende reduktion af de garantitærskler, der er omhandlet i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2075/92, for at lette omstillingen for producenter, som individuelt frivilligt beslutter at forlade sektoren, idet programmet dog ikke omfatter de følsomme produktionsområder og/eller de sortsgrupper af høj kvalitet, der er fastlagt i henhold til stk. 2.

2. På grundlag af forslag fra medlemsstaterne, der hvert høstår forelægges inden den 30. maj, fastlægger Kommissionen de følsomme produktionsområder og/eller de sortsgrupper af høj kvalitet, som undtages fra anvendelsen af stk. 1, idet disse højst kan omfatte 25 % af den enkelte medlemsstats garantitærskel.

3. Stk. 1 gælder udelukkende for producenter, der forelægger bevis for, at der i de seneste tre år er indgået dyrkningskontrakter for de kvoter, der omfattes af opkøbsprogrammet.

Artikel 35

1. En producent, der beslutter at forlade sektoren i medfør af artikel 34, skal inden den 1. september hvert år give skriftlig meddelelse herom til medlemsstatens myndighed og til den berørte producentsammenslutning, hvis den pågældende producent er medlem af en sådan sammenslutning.

2. I perioden fra 1. september til 31. december offentliggør medlemsstaten de påtænkte salg, så andre producenter kan købe de pågældende kvoter, inden de faktisk opkøbes.

De individuelle producenter, der er medlemmer af samme producentsammenslutning som den producent, der har besluttet at forlade sektoren, og sammenslutningen selv har i nævnte rækkefølge forkøbsret frem for andre producenter, som ønsker at købe de kvoter, der tilbydes under opkøbsprogrammet.

3. Hvis kvoterne ikke er blevet købt af andre producenter efter udløbet af firemånedersperioden, opkøbes de endeligt. Medlemsstatens myndighed giver Kommissionen underretning om de mængder, der er opkøbt for hver sortsgruppe.

4. Fra og med året for den høst, der følger efter datoen for meddelelsen fra den producent, der har besluttet at forlade sektoren, reduceres garantitærsklen for den pågældende sortsgruppe med den opkøbte mængde.

Artikel 36

Producenter, hvis kvoter er blevet opkøbt for 1999-høsten, har i forbindelse med udbetalingen af præmierne for 2000-, 2001- og 2002-høsten ret til at få udbetalt nedenstående beløb, som tages op til revision hvert år:

— kvoter for gruppe I: 0,67741 EUR/kg
— kvoter for gruppe II: 0,54187 EUR/kg
— kvoter for gruppe III: 0,54187 EUR/kg
— kvoter for gruppe IV: 0,59591 EUR/kg
— kvoter for gruppe V: 0,54187 EUR/kg
— kvoter for gruppe VI: 0,93854 EUR/kg
— kvoter for gruppe VII: 0,79635 EUR/kg
— kvoter for gruppe VIII: 0,56904 EUR/kg.

KAPITEL VII

Andre bestemmelser

Artikel 37

Medlemsstaterne kan fastsætte, at tvister om tildeling eller overdragelse af produktionskvoter skal forelægges et voldgiftsorgan. Medlemsstaterne fastsætter reglerne for et sådanne organers sammensætning og sagsbehandling.

Artikel 38

1. Medlemsstaterne opretter en database, i hvilken der for hver forarbejdningsvirksomhed, hver producent og hver producentsammenslutning indlæses oplysninger, der gør det muligt at identificere deres virksomheder eller bedrifter, de kvoter eller mængder, der er anført i de produktionskvotebeviser, de har fået tildelt, samt alle andre oplysninger, der er relevante for kontrollen med kvoteordningen.

2. Medlemsstaterne sørger for:

— at dataene indlæses i databasen
— at databasen udelukkende benyttes med henblik på anvendelse af stk. 1
— at der træffes foranstaltninger for at beskytte dataene, især mod tyveri og manipulationer
— at de berørte har umiddelbar adgang til deres dossierer uden urimelige gebyrer
— at de pågældende har ret til at få foretaget enhver berettiget ændring af dataene om dem, herunder navnlig ret til periodisk at få slettet data, der ikke længere frembyder nogen interesse.

3. Forarbejdningsvirksomhederne og producenterne

— må ikke lægge hindringer i vejen for opbygningen af databasen, der skal foretages af kvalificeret personale
— skal give dette personale alle de oplysninger, der anmodes om i henhold til denne forordning.

4. Medlemsstaterne sikrer sig, at de enkelte individuelle producenters kvoter, der anvendes til indgåelse af dyrkningskontrakter, og i givet fald kvoterne for en producentsammenslutnings enkelte medlemmer, offentliggøres, så alle de berørte producenter i et begrænset produktionsområde som omhandlet i artikel 9 i denne forordning får kendskab hertil, uden at medlemsstaternes lovgivninger om beskyttelse af persondata herved tilsidesættes.

Artikel 39

Hvis produktionskvoterne udstedes til fordel for en producentsammenslutning, der selv er producent, påser medlemsstaten, at der foretages en rimelig fordeling af den pågældende mængde mellem alle sammenslutningens medlemmer. Medlemsstaterne skal også råde over nøjagtige oplysninger om alle de individuelle producenters produktion, så produktionskvoterne i givet fald kan tildeles sidstnævnte.

I så fald finder kapitel I tilsvarende anvendelse på fordelingen mellem sammenslutningens medlemmer; sammenslutningen kan dog efter aftale med alle sammenslutningens medlemmer foretage en anden fordeling med henblik på en bedre tilrettelæggelse af produktionen.

AFSNIT VI

Særstøtte

Artikel 40

1. Den særstøtte, der er omhandlet i artikel 4a, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2075/92, er lig med 2 % af præmien.

2. Sammenslutningerne må kun anvende særstøtten til nedennævnte formål, og dette skal ske senest den 30. juni i året efter høståret for sortsgruppe VI, VII og VIII og senest den 15. juni i året efter høståret for de øvrige sortsgrupper:

— ansættelse af fagligt personale, der kan bistå producenterne, så kvaliteten af deres produktion forbedres, og der tages større hensyn til miljøet
— tilvejebringelse af certificerede frø eller planter til sammenslutningens medlemmer og af andre produktionsmidler, der kan medvirke til en forbedring af produktets kvalitet
— miljøbeskyttelsesforanstaltninger
— gennemførelse af infrastrukturforanstaltninger, der giver mulighed for en bedre udnyttelse af de produkter, som medlemmerne leverer, f.eks. sorteringsanlæg for tobak
— ansættelse af administrativt personale til forvaltning af præmien og til at sørge for, at sammenslutningen overholder EF-bestemmelserne
— godtgørelse af omkostninger i forbindelse med sikkerhedsstillelse i henhold til artikel 42.

3. De udgifter, der er nævnt i stk. 2, første, andet og tredje led, skal svare til mindst 50 % af den samlede særstøtte.

Artikel 41

Hvis særstøtten udbetales af en anden medlemsstat end den, hvor forarbejdningen har fundet sted, skal sidstnævnte medlemsstat på anmodning af den medlemsstat, der skal udbetale støtten, til denne fremsende de beviser, dokumenter og bilag, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1.

Artikel 42

1. På anmodning af producentsammenslutningen udbetaler medlemsstaterne denne et forskud på særstøtten. Forskudsbeløbet fastsættes på grundlag af den mængde tobak, som sammenslutningen har leveret til forarbejdningsvirksomheden på tidspunktet for indgivelsen af anmodningen. Medlemsstaterne fastsætter de yderligere betingelser for udbetalingen af forskuddet.

2. Udbetalingen af forskuddet på særstøtten betinges af, at der stilles en sikkerhed, hvis størrelse mindst svarer til forskudsbeløbet forhøjet med 15 %.

3. Sikkerheden frigives efter forelæggelse af de i artikel 17, stk. 1, omhandlede beviser for betaling af særstøtten.

AFSNIT VII

Kontrol og sanktioner

KAPITEL I

Kontrol

Artikel 43

Ved kontrollen med overholdelsen af denne forordning finder følgende artikler i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 anvendelse:

— artikel 6, stk. 1, om en effektiv efterprøvning af, om betingelserne for støtten er overholdt
— artikel 11 om yderligere sanktioner ifølge nationale bestemmelser og om tilfælde af force majeure
— artikel 12 om rapporten om kontrolbesøg
— artikel 13 om kontrol på stedet
— artikel 14 om uberettigede betalinger.

Artikel 44

1. Medlemsstaterne indfører et kontrolsystem, der kan sikre en effektiv kontrol med overholdelsen af bestemmelserne i denne forordning og forordning (EØF) nr. 2075/92, og de træffer de supplerende foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af nævnte forordninger.

Kontrollen skal omfatte følgende elementer:

a) administrativ kontrol

b) kontrol på stedet

c) kontrol af leveringerne af tobak i blade

d) kontrol med den første forarbejdning og behandling af tobakken.

2. Medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand, når der er behov herfor i forbindelse med den kontrol, der er foreskrevet i denne forordning, og når tobak i blade er genstand for handel mellem dem.

Artikel 45

Den administrative kontrol skal omfatte krydsrevision

a) vedrørende de marker, der er anmeldt som tobakdyrkningsarealer, også med den database, der er nævnt i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 3508/92, så enhver uberettiget dobbelt udbetaling af støtte for samme høst undgås; alle de marker, der er anmeldt som tobakdyrkningsarealer, skal underkastes denne kontrol

b) til kontrol af, at denne forordnings artikel 2, stk. 3, overholdes.

Kontrollen vedrørende 1999-høsten kan foretages som stikprøvekontrol.

Artikel 46

1. Kontrollen på stedet foretages på grundlag af en risikoanalyse. Medlemsstaterne foretager uanmeldt kontrol på stedet for at kontrollere:

a) De oplysninger, der er anført i dyrkningskontrakterne, navnlig vedrørende det areal og den sortsgruppe, der dyrkes, samt de oplagrede mængder tobak, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2.

Bestemmelsen af arealet kan foretages på enhver hensigtsmæssig måde, der fastlægges af myndighederne, og som sikrer en nøjagtighed ved opmålingen, der mindst svarer til den nøjagtighed, der ifølge de nationale bestemmelser kræves ved officielle opmålinger. Myndighederne fastlægger en tolerance under hensyntagen til den anvendte opmålingsmetode, nøjagtigheden af de foreliggende officielle dokumenter og de lokale forhold (f.eks. skråning eller markernes form).

For hver forarbejdningsvirksomhed skal denne kontrol omfatte mindst 5 % af de individuelle procenter, der har registreret kontrakter, for hver sortsgruppe; myndigheden fastlægger, hvilke producenter kontrollen skal omfatte, og fastlæggelsen heraf foretages på grundlag af en risikoanalyse og ved anvendelse af en faktor, der sikrer, at kontrollen er repræsentativ med hensyn til de forskellige kontraktmængder. Medlemsstaten kan beslutte at kontrollere de udvalgte producenter eller en del heraf ved hjælp af telemåling.

b) Overholdelsen af artikel 40, stk. 2 og 3, og artikel 18, stk. 3 og 4, i denne forordning.

For hver medlemsstat skal denne kontrol omfatte mindst 30 % af producentsammenslutningerne. Myndigheden fastlægger, hvilke producentsammenslutninger kontrollen skal omfatte, og fastlæggelsen heraf foretages ved anvendelse af en faktor, der sikrer, at kontrollen er repræsentativ med hensyn til sammenslutningernes forskellige størrelse.

2. Ved risikoanalysen skal der tages hensyn til:

— de mængder råtobak, der er leveret i forhold til de anmeldte tobakdyrkningsarealer

— resultaterne af den kontrol, der er foretaget de foregående år

— andre parametre, som medlemsstaterne fastlægger.

3. Hvis der konstateres væsentlige uregelmæssigheder ved kontrollen på stedet i et produktionsområde eller en del af et produktionsområde, foretager myndighederne samme år supplerende kontrol i det pågældende område, ligesom de for det følgende år forhøjer kontrolprocenten for dette produktionsområde eller for den pågældende del heraf.

Artikel 47

1. Hver levering skal kontrolleres af det organ, der er ansvarlig for kontrollen. Hver levering skal godkendes af kontrolorganet, som forinden skal være blevet underrettet herom, så det kender leveringsdatoen. Ved denne kontrol skal det bl.a. kontrolleres, at kontrolorganet forinden har godkendt leveringen.

2. Når leveringen finder sted i et godkendt opkøbscenter som omhandlet i artikel 16, stk. 1, andet afsnit, må den ikke-forarbejdede tobak, efter at den er kontrolleret, kun forlade opkøbscenteret for at blive overført til forarbejdningsvirksomheden. Efter kontrollen skal tobakken samles i særskilte mængder. Overførsel af sådanne mængder til forarbejdningsvirksomheden skal tillades skriftligt af kontrolorganet, som forinden skal være blevet underrettet herom, så det har nøje kendskab til det transportmiddel, der anvendes, transportruten, afgangs- og ankomsttidspunkt samt de særskilte mængder tobak, der transporteres.

3. Ved tobakkens ankomst til forarbejdningsvirksomheden kontrollerer kontrolorganet, bl.a. ved vejning, at det virkelig er de særskilte mængder, der er kontrolleret i opkøbscenteret, der faktisk leveres.

Kontrolorganet fastlægger de særlige betingelser, det finder nødvendige i forbindelse med kontrollen.

Artikel 48

1. Kontrollen med den første forarbejdning og behandling af tobakken foretages på grundlag af en risikoanalyse. Medlemsstaterne foretager uanmeldt kontrol for at kontrollere overholdelsen af artikel 7, af den frist for betalingen af opkøbsprisen, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, litra j), og af den udbetalingsfrist, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, i denne forordning.

2. Kontrollen med den første forarbejdning og behandling af tobakken skal desuden gøre det muligt for hver af de forarbejdningsvirksomheder, der kontrolleres, at efterprøve de mængder tobak i blade, der er høstet i EF eller har oprindelse i eller er indført fra tredjelande, og som er undergivet kontrol, og at sikre, at tobak, der er undergivet kontrol, ikke kan unddrages denne, så længe den første forarbejdning og behandling ikke er afsluttet, og at ingen tobak kan frembydes til kontrol flere gange. Kontrollen omfatter følgende:

a) der foretages uanmeldt kontrol af forarbejdningsvirksomhedens lagre

b) der foretages kontrol, når tobak, der har undergået den første forarbejdning og behandling, forlader kontrolstedet

c) finder medlemsstaten det nødvendigt, foretages der yderligere kontrol for at forhindre, at der udbetales præmie for råtobak, som har oprindelse i eller er indført fra tredjelande.

3. Kontrollen med den første forarbejdning og behandling af tobakken skal omfatte mindst 5 % af de virksomheder, der foretager første forarbejdning; myndigheden fastlægger, hvilke forarbejdningsvirksomheder kontrollen skal omfatte, og fastlæggelsen heraf foretages på grundlag af en risikoanalyse og ved anvendelse af en faktor, der sikrer, at kontrollen er repræsentativ med hensyn til virksomhedernes forskellige størrelser.

4. Ved risikoanalysen tages der hensyn til:

— resultaterne af den kontrol, der er foretaget de foregående år

— forandringer i forhold til det foregående år

— andre parametre, som medlemsstaterne fastlægger.

Den i stk. 2 omhandlede kontrol skal foretages på det sted, hvor tobakken i blade forarbejdes. De pågældende virksomheder skal inden for en af medlemsstaten fastsat frist give de organer, som de henhører under, skriftlig underretning om de steder, hvor forarbejdningen vil finde sted. I den forbindelse kan medlemsstaterne fastsætte, hvilke oplysninger de pågældende organer skal have fra de virksomheder, der foretager første forarbejdning.

KAPITEL II

Sanktioner

Artikel 49

Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse, hvis der foreligger force majeure.

Artikel 50

1. Hvis en individuel producent ikke dyrker tobak, mister han enhver ret til at modtage præmie for den aktuelle høst og til at modtage en produktionskvote for den følgende høst.

2. Hvis det faktisk dyrkede areal er mere end 10 % mindre end det anmeldte areal, reduceres den præmie, der skal udbetales til den pågældende producent for den aktuelle høst, og den eventuelle kvote, der skal tildeles samme producent for den følgende høst, med det dobbelte af den konstaterede forskel.

3. Hvis de i stk. 1 og 2 omhandlede sanktioner anvendes, og den individuelle producent er medlem af en producentsammenslutning, reduceres de på kvotebeviset anførte produktionskvoter med de nøjagtige mængder, der er omfattet af sanktionen vedrørende produktionskvoten for det pågældende høstår for den producent, der pålægges sanktionen, og der må ikke foretages nogen anden fordeling mellem producentsammenslutningens medlemmer.

4. Hvis kontrollen ikke kan foretages som følge af forhold, der må tilregnes producenten, anses arealet for ikke at være dyrket.

Sanktionerne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis producenten eller forarbejdningsvirksomheden skriftligt har givet de pågældende organer meddelelse om afvigelserne inden kontrollen, og hvis vedkommende godtgør, at bestemmelsen af arealet er foretaget ved en korrekt anvendelse af oplysninger, som myndighederne anerkender som grundlag for bestemmelse af den pågældende marks areal, med fradrag af arbejdsveje og hegn.

5. Hvis kontrolorganet konstaterer tilstedeværelse af tobak, der ikke er medtaget på den i artikel 16, stk. 2, omhandlede erklæring, reduceres den mængde, som producenten har ret til kvotebevis på for den følgende høst, med en mængde, der er dobbelt så stor som den uanmeldte mængde.

Artikel 51

1. Hvis en producentsammenslutning ikke overholder de regler for ydelse af præmier, der er anført i bilag V til denne forordning, fortaber den enhver ret til at modtage særstøtte for den aktuelle høst. En producentsammenslutnings anerkendelse tilbagekaldes, hvis der ved en fornyet kontrol konstateres gentagen misligholdelse af reglerne.

Materielle fejl medfører en reduktion af særstøtten for den aktuelle høst. Reduktionens størrelse, der fastlægges af medlemsstaten, kan være på fra 1 % til 20 %, afhængigt af fejlens grovhed. Producentsammenslutningen skal korrigere følgerne af de afslørede fejl.

2. Hvis en producentsammenslutning ikke overholder reglerne i artikel 40, stk. 2 og 3, reduceres særstøtten med 20 % til 50 %, afhængigt af fejlens grovhed. En producentsammenslutnings anerkendelse tilbagekaldes ved gentagen misligholdelse af reglerne.

Hvis den frist for udbetaling til medlemmerne af en producentsammenslutning af den faste og den variable del af præmien, som er omhandlet i artikel 18, stk. 3, overskrides med 30 dage, reduceres særstøtten med 20 %. Hver yderligere forsinkelse på 30 dage, indtil tilsammen højst 150 arbejdsdage, indebærer en reduktion på yderligere 20 % af særstøtten.

3. De ledere af en producentsammenslutning, der forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed er ansvarlige for, at anerkendelsen er blevet tilbagekaldt i henhold til stk. 1 og 2, må ikke lede andre producentsammenslutninger eller indgive anmodning om anerkendelse i det år, hvor sanktionen finder anvendelse.

4. Tilbagekaldelse af anerkendelse foretages i henhold til artikel 6.

Artikel 52

Hvis ikke-forarbejdet tobak ikke er leveret til de steder, der er nævnt i artikel 16, stk. 1, andet afsnit, eller hvis transportøren ved overførsel fra opkøbscentret til forarbejdningsvirksomheden af særskilte mængder tobak som omhandlet i artikel 47, stk. 2, ikke er i besiddelse af en transporttilladelse, skal den forarbejdningsvirksomhed, som ulovligt har overtaget tobakken, betale medlemsstaten et beløb, der er lig med de til den pågældende mængde svarende præmier. Dette beløb opføres som indtægt for EUGFL.

Artikel 53

1. Hvis den frist for betaling af opkøbsprisen, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, litra j), eller den udbetalingsfrist, der er fastsat i artikel 20, stk. 3, overskrides med 30 dage, tilbagekaldes godkendelsen af den virksomhed, der foretager første forarbejdning, i et år. Hver yderligere forsinkelse på 30 dage indebærer tilbagekaldelse af godkendelsen i yderligere et år indtil højst tre år.

2. En virksomhed, der foretager første forarbejdning, skal efter udløbet af en tilbagekaldelsesperiode indgive ny ansøgning om godkendelse.

3. De ledere af en virksomhed, der foretager første forarbejdning, som forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed er ansvarlige for, at godkendelsen er blevet suspenderet, må ikke lede andre godkendte virksomheder, der foretager første forarbejdning, eller indgive ansøgning om godkendelse i det første år, hvor sanktionen finder anvendelse.

AFSNIT VIII

Meddelelser til Kommissionen

Artikel 54

Hver berørt medlemsstat giver snarest muligt Kommissionen meddelelse om:

a) anvendelse af artikel 3, stk. 1, litra f), andet afsnit

b) afslag på eller tilbagekaldelse af anerkendelse af en producentsammenslutning, idet grundene til afslaget eller tilbagekaldelsen anføres

c) navn og adresse på de organer, der kan foretage registrering af dyrkningskontrakter, og på de af medlemsstaten godkendte virksomheder, der foretager første forarbejdning; Kommissionen offentliggør fortegnelsen over disse organer og virksomheder, der foretager første forarbejdning, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven

d) anvendelse af artikel 12, stk. 1

e) anvendelse af artikel 20, stk. 1

f) de beslutninger, de påtænker at træffe i henhold til artikel 27, stk. 4

g) foranstaltninger truffet i henhold til artikel 28, stk. 1

h) de nærmere regler for tilvejebringelse af mængder til den nationale reserve og de objektive kriterier for fordeling af den nationale reserve, som den fastlægger i henhold til artikel 29, stk. 2 og 3

i) de mængder, der for hver sortsgruppe afstås endeligt i medfør af artikel 33

j) de mængder, for hvilke der er anmodet om opkøb af kvoter, og de opkøbte mængder for hver sortsgruppe, jf. artikel 35

k) de nationale bestemmelser, der fastsættes om anvendelsen af denne forordning

l) andre oplysninger, som Kommissionen måtte anmode om med henblik på en hensigtsmæssig forvaltning af ordningen.

Den database, der er oprettet i forbindelse med det integrerede system, benyttes i forbindelse med meddelelsen af de oplysninger, der er foreskrevet i denne artikel.

AFSNIT IX

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 55

For 1999-høsten kan producenter, der er medlemmer af flere producentsammenslutninger, uanset artikel 3, stk. 1, litra f), andet led, indtil den 31. januar 1999 ved skriftlig meddelelse til sammenslutningen opsige deres medlemskab.

Artikel 56

Forordning (EØF) nr. 3478/92, (EØF) nr. 84/93 og (EF) nr. 1066/95 ophæves med virkning fra den dato, fra hvilken nærværende forordning anvendes.

Artikel 57

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra 1999-høsten.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

DE PROCENTSATSER AF GARANTITÆRSKLEN, DER FOR DE ENKELTE MEDLEMSSTATER ELLER SÆRLIGE REGIONER KRÆVES FOR ANERKENDELSE AF PRODUCENTSAMMENSLUTNINGER

Medlemsstat eller særlig region, hvor producentsammenslutningen er etableret	Procentsats
Tyskland, Spanien (undtagen Castilla y León, Navarra og zona de Campezo en el País Vasco), Frankrig, (undtagen Nord-Pas-de-Calais og Picardie) Italien, Portugal (undtagen den autonome region Azorerne), Belgien, Østrig	2 %
Grækenland (undtagen Ipiros), den autonome region Azorerne (Portugal), Nord-Pas-de-Calais og Picardie (Frankrig)	1 %
Castilla y Léon (Spanien), Navarra (Spanien), Zona de Campezo en el País Vasco (Spanien), Ipiros (Grækenland)	0,4 %

BILAG II

ANERKENDTE PRODUKTIONSOMRÅDER

Sortsgruppe ifølge bilaget til forordning (EØF) nr. 2075/92	Medlemsstat	Produktionsområde
I. Flue cured	Tyskland	Schleswig-Holstein, Niedersachsen, Bayern, Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Brandenburg Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen
	Grækenland	Thrakien, Østmakedonien, Midtmakedonien, Vestmakedonien, Thessalien, Ipiros, det østlige Midtgrækenland, det vestlige Midtgrækenland, Peloponnes
	Frankrig	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Auvergne-Limousin, Champagne-Ardenne, Alsace-Lorraine, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Pays-de-Loire, Centre, Poitou-Charente, Bretagne, Languedoc-Roussillon, Normandie, Bourgogne, Nord-Pas-de-Calais, Picardie og Île-de-France
	Italien	Friuli, Veneto, Lombardia, Piemonte, Toscana, Marche, Umbria, Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Puglia og Calabria
	Spanien	Extremadura, Andalucía, Castilla y León, Castilla-La Mancha
	Portugal	Beira Interior, Ribatejo Oeste, Alentejo, den autonome region Azorerne
	Østrig	Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark
II. Light air cured	Belgien	Vlaanderen, Hainaut, Namur, Luxembourg
	Tyskland	Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Bayern, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen
	Grækenland	Østmakedonien, Midtmakedonien, Vestmakedonien, Thessalien
	Frankrig	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Auvergne-Limousin, Alsace-Lorraine, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Pays-de-Loire, Centre, Poitou-Charente, Bretagne, Bourgogne og Languedoc-Roussillon, Champagne-Ardenne, Île-de-France
	Italien	Veneto, Lombardia, Piemonte, Umbria, Emilia-Romagna, Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Puglia, Sicilia, Friuli, Toscana, Marche
	Spanien	Extremadura, Andalucía, Castilla y León, Castilla-La Mancha
	Portugal	Beiras, Ribatejo Oeste, Entre Douro e Miñho, Trás-os-Montes, den autonome region Azorerne
	Østrig	Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark
III. Dark air cured	Belgien	Vlaanderen, Hainaut, Namur, Luxembourg
	Tyskland	Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Bayern, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen

Sortsgruppe ifølge bilaget til forordning (EØF) nr. 2075/92	Medlemsstat	Produktionsområde
	Frankrig	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon, Auvergne-Limousin, Poitou-Charentes, Bretagne, Pays-de-Loire, Centre, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Franche-Comté, Alsace-Lorraine, Champagne-Ardenne, Picardie, Nord-Pas-de-Calais, Normandie, Bourgogne, Île de la Réunion
	Italien	Friuli, Trentino, Veneto, Toscana, Lazio, Molise, Campania, Puglia, Sicilia
	Spanien	Extremadura, Andalucía, Castilla y León, Castilla-La Mancha, Comunidad Valenciana, Navarra, Rioja, Cataluña, Madrid, Galicia, Asturias, Cantabria, zona de Campezo en el País Vasco, La Palma (De Kanariske Øer)
	Østrig	Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark
IV. Fire cured	Italien	Veneto, Toscana, Umbria, Lazio, Campania, Marche
	Spanien	Extremadura, Andalucía
V. Sun cured	Grækenland	Østmakedonien, Thessalien, Ipiros, det østlige Midtgrækenland, det vestlige Midtgrækenland, Peloponnes, Thrakien og øerne
	Italien	Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Puglia og Sicilia
VI. Basmas	Grækenland	Thrakien, Østmakedonien, Midtmakedonien, Vestmakedonien, Thessalien og det vestlige Midtgrækenland
VII. Katerini og lignende sorter	Grækenland	Østmakedonien, Midtmakedonien, Vestmakedonien, Thessalien, Ipiros, det østlige Midtgrækenland og det vestlige Midtgrækenland
VIII. Klassisk Kaba Koulak, Elas-sona, Myrodata Agrinion, Zichnomyrodata	Grækenland	Østmakedonien, Midtmakedonien, Vestmakedonien, Thessalien, Ipiros, det østlige Midtgrækenland, det vestlige Midtgrækenland, Peloponnes og øerne, Thrakien

BILAG III

MINDSTEKRAV TIL KVALITET

Den i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2075/92 nævnte præmie kan kun ydes for tobak, der er af sund og sædvanlig handelskvalitet i forhold til sortskendetegnene, og som er fri for følgende:

a) bladdele

b) blade, der er stærkt ødelagt af hagl

c) blade, der udviser alvorlige beskadigelser, og hvor mere end en tredjedel af overfladen er ødelagt

d) blade, der på mere end 25 % af overfladen er angrebet af sygdom eller insekter

e) blade med pesticidrester

f) blade, der ikke er modne eller er ufuldstændigt grønne

g) frostbeskadigede blade

h) blade med skimmel eller råd

i) blade med årer, der ikke er tørrede, er fugtige eller er angrebet af råd, eller med fremtrædende ribber

j) blade fra top i blomst

k) blade med en lugt, der er fremmed for den pågældende sort

l) blade med vedhængende jord

m) blade, hvis vandindhold overstiger det indhold, der er fastsat i bilag IV, med mere end 4 %.

BILAG IV

VANDINDHOLD (JF. ARTIKEL 15)

Sortsgruppe		Vandindhold
I.	Flue cured	16
II.	Light air cured	
	Tyskland, Frankrig, Belgien, Østrig, Portugal — den autonome region Azorerne	22
	Andre medlemsstater og andre anerkendte produktionsområder i Portugal	20
III.	Dark air cured	
	Belgien, Tyskland, Frankrig, Østrig	26
	Andre medlemsstater	22
IV.	Fire cured	22
V.	Sun cured	16
VI.	Basmas	16
VII.	Katerini	16
VIII.	Klassisk Kaba Koulak, Elassona, Myrodata d'Agrinion, Zichnomyrodata	16

BILAG V

A. **Regler for opdeling af præmien**

1. Præmien omfatter:

   — Særstøtten = 2 % af præmien.

   — Den variable del af præmien = en procentdel af præmien, der tilpasses for hver sortsgruppe og medlemsstat som fastsat i litra B nedenfor og under iagttagelse af artikel 15, stk. 1, i denne forordning.

   — Den faste del af præmien = forskellen mellem på den ene side præmien efter fradrag af midlerne til fonden og på den anden side summen af særstøtten og den variable del af præmien.

2. Det tillægsbeløb, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2075/92 lægges oven i den faste del af præmien.

B. **Forholdet mellem den variable del og præmien**

1999

	I Flue cured	II Light air cured	III Dark air cured	IV Fire cured	V Sun cured	Andre sorter		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italien	20 %	20 %	20 %	20 %	25 %			
Grækenland	20 %	20 %			25 %	15 %	15 %	15 %
Spanien	20 %	20 %	20 %	20 %				
Portugal	20 %	20 %						
Frankrig	20 %	20 %	20 %					
Tyskland	20 %	20 %	20 %					
Belgien		20 %	20 %					
Østrig	20 %	20 %	20 %					

2000

	I Flue cured	II Light air cured	III Dark air cured	IV Fire cured	V Sun cured	Andre sorter		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italien	25 %	25 %	25 %	25 %	35 %			
Grækenland	25 %	25 %			35 %	20 %	20 %	20 %
Spanien	25 %	25 %	25 %	25 %				
Portugal	25 %	25 %						
Frankrig	25 %	25 %	25 %					
Tyskland	25 %	25 %	25 %					
Belgien		25 %	25 %					
Østrig	25 %	25 %	25 %					

2001 og de følgende høstår

	I Flue cured	II Light air cured	III Dark air cured	IV Fire cured	V Sun cured	Andre sorter		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italien	35 %	35 %	40 %	32 %	45 %			
Grækenland	35 %	35 %			45 %	30 %	30 %	30 %
Spanien	35 %	35 %	40 %	32 %				
Portugal	35 %	35 %						
Frankrig	35 %	35 %	40 %					
Tyskland	35 %	35 %	40 %					
Belgien		35 %	40 %					
Østrig	35 %	35 %	40 %					

C. **Den variable del af præmien**

Den variable del af præmien er lig med:

[A/summen af (QL × PP)] × (QL × PP).

Hvor A er det samlede beløb til variable præmier, der er til rådighed for producentsammenslutningen for en given sortsgruppe, QL er den leverede mængde pr. parti, og PP er den opkøbspris, som det pågældende medlem af producentsammenslutningen har fået for hvert parti af den pågældende sortsgruppe.

For hver sortsgruppe skal producentsammenslutningen dividere det samlede beløb til variabel præmie, der er til rådighed for den pågældende sortsgruppe, med summen af de leverede mængder pr. parti multipliceret med opkøbsprisen for det enkelte parti. Resultatet af denne division skal multipliceres med produktet af mængden for det enkelte parti multipliceret med opkøbsprisen. Den variable præmie er lig med nul for de partier for hvilke der er betalt en pris, der ligger i intervallet mellem minimumsprisen og minimumsprisen forhøjet med 40 %, for hver af producentsammenslutningens sortsgrupper.

BILAG VI

EF-METODER TIL BESTEMMELSE AF VANDINDHOLDET I RÅTOBAK

I. METODER

A. *Beaudessons metode*

1. Apparatur

Beaudessons-varmeskab EM 10

Elektrisk tørreapparat med varm luft, i hvilket luften gennemstrømmer den prøve, der skal tørres, ved tvungen konvektion ved hjælp af en til formålet anbragt ventilator. Vandindholdet bestemmes ved vejning før og efter tørringen, idet vægtens skala er inddelt på en sådan måde, at den værdi, der fremkommer for den masse på 10 g, med hvilken der arbejdes, svarer direkte til værdien af vandindholdet i procent.

2. Fremgangsmåde

En portion på 10 g afvejes i en prøvedigel med perforeret bund og anbringes derefter i tørringskolonnen, hvor den fastholdes af en ring. Varmeskabet sættes i gang i fem minutter, i hvilket tidsrum prøven tørres af den varme luft ved en temperatur på ca. 100 °C. Efter fem minutter standses processen af et minutur. Luftens temperatur ved slutningen af tørringen måles ved hjælp af et indbygget termometer. Prøven vejes; dens vandindhold måles direkte og korrigeres om nødvendigt med nogle tiendedele procent, alt efter den målte temperatur, i overensstemmelse med en tabel, der er fastgjort til apparatet.

B. *Brabender-metoden*

1. Apparatur

Brabender-tørreskab

Et elektrisk tørrekammer, bestående af et cylinderformet, termostatstyret rum, der ventileres ved tvungen konvektion, og hvori der samtidig anbringes ti metalskåle, som hver er forsynet med 10 g tobak. Skålene er anbragt på en drejeskive med ti stillinger, som ved hjælp af et centralt reguleringshjul gør det muligt efter tørringen efter tur at føre alle skålene hen til et vejeapparat, som er indbygget i apparatet: Ved et system af løftestænger kan skålene efter tur anbringes på en indbygget vægtstang, uden at det er nødvendigt at tage prøverne ud af tørrerummet. Vægten er forsynet med en optisk viser og giver en direkte aflæsning af vandindholdet. En anden vægt er tilsluttet apparatet, men denne anvendes kun, mens de oprindelige mængder forberedes.

2. Fremgangsmåde

Termometret indstilles på 110 °C.

Tørrerummet forvarmes i mindst 15 minutter.

Ti portioner på 10 g afvejes.

Tørreskabet klargøres.

Tørring i 50 minutter.

Aflæsning af vægten til bestemmelse af bruttovandindholdet.

C. *Andre metoder*

Medlemsstaterne kan anvende andre målemetoder, bl.a. bestemmelse af den elektriske modstand eller de dielektriske egenskaber i det pågældende parti, på betingelse af, at de efterprøver resultaterne ved at undersøge en repræsentativ prøve ved hjælp af en af de i A og B nævnte metoder.

II. PRØVEUDTAGNING

Der anvendes følgende fremgangsmåde, når der udtages prøver af tobak i blade med henblik på bestemmelse af tobakkens vandindhold ved hjælp af en af de i A og B nævnte metoder:

1. Lagvis ordning af partiet

   Fra hver pakke udtages et antal blade, der er proportionalt med vægten af pakken. Der skal udtages så mange blade, at de udgør et repræsentativt udsnit af pakken.

   Der skal udtages lige mange blade fra kanten af pakken fra midten af pakken og fra den mellemliggende del af pakken.

2. Homogenisering

   Alle de udtagne blade blandes i en plastikpose, og nogle kilo hakkes (størrelse af de hakkede stykker: 0,4 til 2 mm).

3. Udtagning

   Efter hakningen blandes den hakkede tobak meget omhyggeligt, og der udtages en repræsentativ prøve.

4. Målinger

   Målinger skal udføres på hele den således reducerede prøve, og der må drages omsorg for:

   — at der ikke er variationer i vandindholdet (luft- og vandtæt beholder eller pose)

   — at homogeniteten ikke ødelægges ved omhældning (bundfald).

III. OMFANG OG HYPPIGHED AF PRØVEUDTAGNING OG METODE FOR BEREGNING AF DEN JUSTEREDE VÆGT

— Det antal prøver, der udtages til bestemmelse af vandindholdet i råtobak skal for hver levering være på mindst tre pr. producent og pr. sortsgruppe. Såvel producenten som den virksomhed, der foretager første forarbejdning, kan ved leveringen af tobakken anmode om, at der udtages et større antal prøver.

— Vægten af den tobak, der for en bestemt sortsgruppe leveres i løbet af en og samme dag, justeres på grundlag af det gennemsnitligt konstaterede vandindhold. Der foretages ingen justering af den vægt, der ydes præmie for, hvis det målte gennemsnitlige vandindhold ligger mindre end et point under eller over referencevandindholdet.

— Den justerede vægt er: den samlede nettovægt af den tobak, der er leveret en given dag pr. sortsgruppe × (100 - det gennemsnitlige vandindhold)/(100 - referencevandindholdet for den pågældende sort). Det gennemsnitlige vandindhold skal være et helt tal, idet der afrundes til det nærmeste lavere hele tal, hvis decimalerne ligger mellem 0,01 og 0,49, eller rundes op til det nærmeste højere tal, hvis decimalerne ligger mellem 0,50 og 0,99.